18-03-2015 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

"మధురమైన పిల్లలారా - ఆత్మిక సేవ చేసి స్వకళ్యాణము, అన్యుల కళ్యాణమును చేయండి. తండ్రితో సత్యమైన మనస్సు ఉంచుకుంటే తండ్రి హృదయమును అధిరోహిస్తారు"

ప్రశ్న :- ఆత్మాభిమానులుగా తయారగుటకు ఎవరు శ్రమ చేయగలరు? ఆత్మాభిమానుల గుర్తులు వినిపించండి?

సమా :- ఎవరికి, చదువు పై , తండ్రి పై అఖండమైన ప్రీతి ఉందో, వారు ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే శ్రమ చేయగలరు. వారు శీతలముగా ఉంటారు. ఎవరితోనూ, ఎక్కువగా మాట్లాడరు. వారికి తండ్రిపై ప్రేమ ఉంటుంది. నడవడికలు చాలా రాయల్‌గా (హుందాగా) ఉంటాయి. మమ్ములను భగవంతుడు చదివిస్తున్నారు, మేము వారి సంతానము, అనే నషా ఉంటుంది. వారు సుఖదాయకులుగా (సుఖమునిచ్చేవారుగా) ఉంటారు. ప్రతి అడుగు శ్రీమతానుసారముగా వేస్తారు.

ఓంశాంతి. పిల్లలు సేవా సమాచారాన్ని కూడా వినాలి. ముఖ్య ముఖ్యమైన ఏ మహారథి సేవాధారి పిల్లలుంటారో, వారు సలహాలు ఇవ్వాలి. మేళా లేక ప్రదర్శనీల ప్రారంభోత్సవము ఎవరి ద్వారా చేయించాలి, వారికి ఏ ఏ పాయింట్లను వినిపించాలి, అని సర్వీసబుల్ పిల్లలకే విచారసాగర మథనము నడుస్తుందని బాబాకు తెలుసు. ఒకవేళ శంకరాచార్యులు మొదలైన వారు మీ ఈ మాటలను అర్థము చేసుకుంటే ఇక్కడి జ్ఞానము చాలా శ్రేష్ఠమైనదని, వీరిని చదివించే వారు ఎవరో చాలా గొప్పవారిగా కనిపిస్తారని అర్థము చేసుకుంటారు. అయితే భగవంతుడు చదివిస్తున్నారని వారు ఒప్పుకోరు. కనుక ప్రదర్శనీ మొదలైనవి ఉద్ఘాటన (ప్రారంభము) చేయుటకు ఎవరు వస్తారో, వారికి ఏమేమి తెలియజేస్తారో, ఆ సమాచారాన్ని అందరికీ తెలియజేయాలి. లేకుంటే టేపులో సంక్షిప్తముగా నింపాలి. గంగేదాది శంకరాచార్యులకు తెలియజేసారు కదా, అలాంటి సేవాధారి పిల్లలు తండ్రి హృదయములో ఉంటారు. స్థూలమైన సేవ కూడా ఉంది. కాని బాబా గమనము అనేక మందికి కళ్యాణము జరిగే ఆత్మిక సర్వీసు పైకే వెళ్తుంది. భలే అన్ని విషయాలలోనూ కళ్యాణముంది. ఒకవేళ యోగయుక్తముగా ఉండి బ్రహ్మాభోజనాన్ని తయారు చేసినట్లయితే, అందులో కూడా కళ్యాణముంది. అలాంటి యోగయుక్త భోజనాన్ని తయారు చేసేవారుంటే భండారములో చాలా శాంతిగా ఉంటుంది. అందరూ స్మృతి యాత్రలో ఉండాలి. అక్కడకు ఎవరైనా వస్తే వెంటనే వారికి అర్థము చేయించాలి. సేవాధారి పిల్లలు ఎవరో బాబా తెలుసుకోగలరు. ఎవరైతే ఇతరులకు కూడా అర్థం చేయించగలరో వారినే తరచుగా సేవ చేయుటకు కూడా పిలుస్తారు. కనుక సర్వీసు చేసే వారే తండ్రి హృదయమును అధిరోహించి ఉంటారు. బాబా గమనమంతా సర్వీసెబుల్(సేవాధారి)పిల్లల పైపే ఉంటుంది. కొందరు సన్ముఖములో మురళీ వింటున్నా ఏమియూ అర్థము చేసుకోలేరు. ధారణ జరగదు. ఎందుకనగా అర్ధకల్పపు దేహాభిమాన రోగము చాలా కఠోరముగా ఉంది. దానిని సమాప్తి చేసుకొనుటకు చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే మంచి పురుషార్థము చేస్తున్నారు. ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే శ్రమ చాలా మంది చేయడం లేదు. బాబా తెలియజేస్తారు - పిల్లలారా, ఆత్మాభిమానులుగా అగుట చాలా కష్టము. భలే కొందరు చార్టు కూడా పంపుతారు. కాని పూర్తిగా పంపరు. అయినప్పటికీ వారికి కొద్దిగా గమనముంటుంది.

ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే గమనము చాలా మందిలో తక్కువగా ఉంటుంది. ఆత్మాభిమానులు చాలా శీతలంగా ఉంటారు. వారు ఎక్కువగా మాట్లాడరు. వారికి తండ్రిపై ఎంత ప్రేమ ఉంటుందంటే, చెప్పలేము. ఎప్పుడూ ఏ మానవునికి లేనంతగా ఆత్మకు ఖుషీ ఉండాలి. ఈ లక్ష్మీనారాయణులకు జ్ఞానము లేదు. భగవంతుడు చదివించే పిల్లలైన మీకు మాత్రమే ఈ జ్ఞానము ఉంది. భగవంతుడే మమ్ములను చదివిస్తున్నారనే నషా కూడా మీలో ఏ ఒక్కరిద్దరికి మాత్రమే ఉంటుంది. ఆ నషా ఉంట తండ్రి స్మృతిలో ఉంటారు. వారిని ఆత్మాభిమానులని అంటారు. కాని ఆ నషా ఉండదు. స్మృతిలో ఉండేవారి నడవడికలు చాలా బాగా రాయల్‌గా ఉంటాయి. మేము భగవంతుని పిల్లలమనే నషా ఉంటుంది. కనుకనే - “ఎవరు ఆత్మాభిమానులై, బాబాను స్మృతి చేస్తారో, అతీంద్రియ సుఖము ఆ గోపగోపికలనే అడగండి అన్న గాయనము కూడా ఉంది. స్మృతి చేయకుంటే శివబాబా హృదయములో స్థానము పొందలేరు. శివబాబా హృదయములో లేకుంటే దాదా హృదయములో కూడా ఉండరు. వారి హృదయములో ఉంటే వీరి హృదయములో కూడా తప్పక ఉంటారు. తండ్రికి ప్రతి ఒక్కరి గురించి తెలుసు. తాము ఎంత సర్వీసు చేస్తున్నారో పిల్లలకు స్వయం పిల్లలకు కూడా తెలుసు. సర్వీసు చేయాలనే ఆసక్తి పిల్లలలో చాలా ఉండాలి. కొంతమందికి సేవాకేంద్రములను తెరచే, స్థాపించే ఆసక్తి కూడా ఉంటుంది. కొందరికి చిత్రాలను తయారు చేసే ఆసక్తి ఉంటుంది. నాకు జ్ఞానీ ఆత్మలైన పిల్లలు ప్రియముగా అనిపిస్తారు అని తండ్రి కూడా అంటారు. వారు తండ్రి స్మృతిలో కూడా ఉంటారు, ఆత్మిక సేవ చేయుటకు తపిస్తూ ఉంటారు. కొందరు ఏ మాత్రము సేవ చేయరు. బాబా చెప్పేది కూడా వినరు. ఎవరు ఎక్కడ సర్వీసు చేయాలో బాబాకు తెలుసు కదా. కాని దేహాభిమానము కారణముగా తమ మతానుసారము నడుస్తారు. కనుక బాబా హృదయములో స్థానాన్ని పొందలేరు. అజ్ఞాన కాలములో కూడా ఎవరైనా పిల్లలు చెడు నడవడికలు గలవారుగా ఉంటే వారికి తండ్రి హృదయములో స్థానముండదు. వారిని వంశనాశకులైన పిల్లలుగా భావిస్తారు. సాంగత్య దోషము వలన పాడవుతారు. ఇక్కడ కూడా ఎవరు సర్వీసు చేస్తారో, వారే బాబాకు ప్రియముగా అనిపిస్తారు. ఎవరు సర్వీసు చేయరో, వారిని బాబా ప్రేమించరు. అదృష్టానుసారముగానే చదువుకుంటారని భావిస్తారు. అయినప్పటికీ ప్రేమ ఎవరి పైన ఉంటుంది? అది నియమము కదా. మంచి పిల్లలను చాలా ప్రేమగా పిలుస్తారు. మీరు చాలా సుఖదాయకులు, మీరు తండ్రికి స్నేహితులు అని చెప్తారు. ఎవరు బాబాను స్మృతే చేయరో, వారిని తండ్రి స్నేహితులని అనరు. దాదాకు స్నేహితులుగా కారాదు. తండ్రికి స్నేహితులుగా కావాలి. ఎవరు తండ్రి స్నేహితులుగా ఉంటారో వారి మాట-మంతి చాలా మధురముగా, సుందరంగా ఉంటాయి. వివేకము ఇలా చెబుతుంది - భలే ఇంకా సమయమేమో ఉంది, కాని శరీరము పై ఏ నమ్మకము లేదు. కూర్చొని ఉండగానే ప్రమాదము (ఆక్సిడెంటు) జరుగుతుంది. కొందరికి గుండె ఆగిపోతుంది. కొందరికి రోగాలు వస్తాయి, మృత్యువు ఆకస్మికముగా కలుగుతుంది కదా. కనుక శ్వాస పై భరోసా లేదు. ప్రకృతి ప్రకోపాలు కూడా ఇప్పుడు జరుగుతున్నాయి. సమయము కాని సమయములో వర్షాలు పడినందున కూడా నష్టము జరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచమే దుఃఖమిచ్చే ప్రపంచము. తండ్రి కూడా ఎప్పుడు చాలా దుఃఖముంటుందో, రక్తపునదులు ప్రవహిస్తాయో, అలాంటి సమయములోనే వస్తారు. పురుషార్థము చేసి 21 జన్మలకు కళ్యాణము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. చాలా మందిలో తమ కళ్యాణాన్ని చేసుకువాలనే చింత కూడా కనిపించదు.

బాబా ఇక్కడ కూర్చొని మురళి వినిపించినప్పటికీ వారి బుద్ధి సేవాధారి(సర్వీసబుల్) పిల్లల వైపే ఉంటుంది. ఇప్పుడు శంకరాచార్యులను ప్రదర్శనీకి పిలిచారు. వీరు సాధారణంగా ఎక్కడికీ వెళ్లరు, చాలా అహంభావములో ఉంటారు, కనుక వారికి గౌరవము కూడా ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. పైన సింహాసనము పై కూర్చుండబెట్టవలసి ఉంటుంది. వారు అందరి జతలో కూర్చుంటారని అనుకోకండి. వారికి చాలా గౌరవము కావాలి. నిరహంకారులుగా ఉంటే వెండి సింహాసనము మొదలైనవి వదిలి ఉండేవారు. తండ్రి ఎంత సాధారణంగా ఉంటారో చూడండి. వారిని గూర్చి ఎవ్వరికీ తెలియదు. పిల్లలైన మీలో కూడా ఎవరో కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలుసు. తండ్రి ఎంత నిరహంకారులు! ఇది తండ్రి పిల్లల సంబంధము కదా. ఎలా లౌకిక తండ్రి పిల్లల జతలో ఉంటారో, తింటారో, తినిపిస్తారో అలా వీరు అనంతమైన తండ్రి. సన్యాసులు మొదలైన వారికి తండ్రి ప్రేమ లభించదు. కల్ప కల్పము మనకు బేహద్ తండ్రి ప్రేమ లభిస్తుందని మీకు తెలుసు. పుష్పాలుగా తయారు చేయడానికి తండ్రి చాలా శ్రమ చేస్తారు. అయితే డ్రామానుసారము అందరూ పుష్పాలుగా తయారు కారు. ఈ రోజు చాలా బాగుంటారు, రేపు వికారులుగా అయిపోతారు . తండ్రి చెప్తున్నారు - అదృష్టములో లేకుంటే, ఏమి చేయగలరు. చాలా మంది నడవడికలు చాలా మురికిగా అసహ్యంగా ఉంటాయి. ఆజ్ఞను ఉల్లంఘిస్తారు. ఈశ్వరుని మతముపై కూడా నడవలేదంటే వారి స్థితి ఎలా ఉంటుంది! ఉన్నతాతి ఉన్నతమైనవారు తండ్రే. అంతకంటే ఉన్నతమైన వారెవ్వరూ లేరు. తరువాత దేవతల చిత్రములో చూసినట్లయితే, ఈ లక్ష్మీనారాయణులే ఉన్నతాతి ఉన్నతమైన వారు. కాని వారిని అలా తయారు చేసిందెవరో కూడా మనుష్యులకు తెలియదు. తండ్రి పిల్లలైన మీకు రచయిత, రచనల జ్ఞానాన్ని చాలా బాగా తెలియజేస్తున్నారు. మీకు మీ శాంతిధామము, సుఖధామాలే జ్ఞాపకము వస్తాయి. సర్వీసు చేసే వారి పేర్లు జ్ఞాపకముంటాయి. ఎవరు బాబాకు ఆజ్ఞాకారీ పిల్లలుగా ఉంటారో, మనస్సు తప్పక వారి వైపుకే వెళ్తుంది. బేహద్ తండ్రి ఒక్కసారి మాత్రమే వస్తారు. ఆ లౌకిక తండ్రి జన్మ జన్మాంతరాలకు లభిస్తారు. సత్యయుగములో కూడా లభిస్తారు. కాని అక్కడ ఈ తండ్రి లభించరు. ఇప్పటి చదువు ద్వారానే మీరు ఈ పదవిని పొందుతారు. తండ్రి నుండి నూతన ప్రపంచము పొందుట కొరకై చదువుతున్నామని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. ఇది బుద్ధిలో జ్ఞాపకముండాలి. చాలా సహజమైనది. తండ్రి ఆట ఆడుతున్నారనుకోండి, అకస్మాత్తుగా ఎవరైనా వచ్చినట్లయితే, బాబా తక్షణము అక్కడే వారికి జ్ఞానము ఇవ్వడము ప్రారంభిస్తారు. బేహద్ తండ్రి గురించి తెలుసా ? తండ్రి పాత ప్రపంచాన్ని క్రొత్తదిగా చేయుటకు వచ్చారు. రాజయోగాన్ని నేర్పుతారు. భారతవాసులకే నేర్పాలి. భారతదేశమే స్వర్గముగా ఉండేది. అక్కడ ఈ దేవీ దేవతల రాజ్యముండేది. ఇప్పుడిది నరకముగా ఉంది. నరకము నుండి మరలా స్వర్గముగా తండ్రి మాత్రమే తయారు చేస్తారు. ఇలాంటి ముఖ్యమైన విషయాలను స్మృతి చేసి ఎవరైనా వచ్చినప్పుడు వారికి తెలియజేస్తే చాలా సంతోషిస్తారు. కేవలము తండ్రి వచ్చి ఉన్నారు అని చెప్పండి. గీతలో గాయనము చేయబడిన మహాభారత యుద్ధము ఇదే. గీతా భగవానుడు వచ్చారు, గీతను వినిపించారు. ఎందుకు ? మనుష్యులను దేవతలుగా తయారు చేయుటకు. కేవలము తండ్రినైన నన్ను, ఆస్తిని స్మృతి చేయండి అని తండ్రి చెప్తారు. ఇది దుఃఖధామము. ఇంత మాత్రము స్మృతి ఉన్నా సంతోషంగా ఉంటారు. ఆత్మలమైన మనము బాబా జతలో శాంతిధామానికి వెళ్లేవారము. మరలా అక్కడ నుండి పాత్రాభినయము చేయుటకు మొట్టమొదట సుఖధామములోకి

వస్తాము. ఎలా కాలేజీలో చదివేటప్పుడు మేము ఈ చదువు చదివి తర్వాత ఇలా అవుతామని భావిస్తారు. బ్యారిస్టరు అవుతారు లేక పోలీసు సూపరిండెంటు అవుతాము, ఇంత ధనాన్ని సంపాదిస్తామని అనుకుంటారు. సంతోషపు పాదరస మట్టము పెరిగి ఉంటుంది. పిల్లలైన మీకు కూడా ఈ సంతోషము ఉండాలి - మేము బేహద్ తండ్రి ద్వారా ఈ ఆస్తిని పొందుతాము తరువాత స్వర్గములో భవనాలను కట్టుకుంటాము అని రోజంతా బుద్ధిలో ఈ చింతన ఉంటే సంతోషము కూడా ఉంటుంది. తమ కళ్యాణమును, ఇతరుల కళ్యాణమును కూడా చేయాలి. ఏ పిల్లల వద్ద జ్ఞాన ధనముందో, వారి కర్తవ్యము దానము చేయుట. ఒకవేళ ధనము ఉండి కూడా దానము చేయకుంటే వారిని దురదృష్టవంతులని అంటారు. వారి వద్ద ధనమున్నా లేనట్లే. ధనముంటే దానము తప్పక చేయాలి. మంచి మంచి మహారథి పిల్లలు సదా బాబా హృదయంలో ఉంటారు. కొందరి గురించి - వీరు బహుశా పడిపోతారేమో అని ఆలోచన కలుగుతుంది. పరిస్థితులు అలా ఉన్నాయి. దేహ అహంకారము చాలా ఎక్కువ ఉంది. ఏ సమయములోనైనా చేయి వదిలి తమ ఇంటికి వెళ్లిపోతారు. మురళీని చాలా బాగా చెప్పగలరు, కాని దేహాభిమానము చాలా ఉంది. బాబా కొద్దిగా హెచ్చరించినా తక్షణము విరుచుకుపడతారు. లేకుంటే గాయనముంది - ప్రేమించండి లేక తిరస్కరించండి........... ఇక్కడ తండ్రి సరియైన(రైటు)మాట చెప్పినా కోపము పెరిగిపోతుంది. ఇలాంటి పిల్లలు కూడా ఉన్నారు. కొందరు ఆంతరికములో చాలా ధన్యవాదాలు అర్పిస్తారు, కొందరు లోలోపల కాలిపోతూ ఉంటారు. మాయ యొక్క దేహాభిమానము చాలా ఎక్కువగా ఉంది. అసలు మురళిని ఏ మాత్రమూ వినని పిల్లలున్నారు, కొందరు మురళీ లేకుండా ఉండలేని పిల్లలు కూడా ఉన్నారు. మురళి చదవని వారు మాలో చాలా జ్ఞానముంది, ఇంక మాకు తెలియంది ఏమీ లేదు అని కూడా భావిస్తారు.

ఎక్కడ శంకరాచార్యులు మొదలైన వారు ప్రదర్శనీకి వస్తారో, సర్వీసు బాగా జరుగుతుందో, ఆ సమాచారాన్ని అందరికీ పంపాలి. దాని వలన ఎలా సర్వీసు జరిగిందో అందరికీ తెలుస్తుంది, వారు కూడా నేర్చుకుంటారు. ఇలాంటి ఇలాంటి సర్వీసు చేయుటకై, ఎవరికి సంకల్పము వస్తుందో, వారినే బాబా సేవాధారి పిల్లలుగా భావిస్తారు. సర్వీసులో ఎప్పుడూ అలసిపోరాదు. అనేకుల కళ్యాణము చేయాలి కదా. అందరికీ ఈ జ్ఞానము లభించాలి, పిల్లల ఉన్నతి కూడా జరగాలి అని బాబాకు ఇదే తపన ఉంటుంది. ఈ ఆత్మిక సర్వీసు ముఖ్యమైనదని రోజూ మురళిలో తెలియజేస్తూ ఉంటారు. వినాలి, వినిపించాలి. ఆసక్తి ఉండాలి. బ్యాడ్జ్ తీసుకొని ప్రతి రోజు మందిరాలకు వెళ్లి తెలియజేయండి - వీరు లక్ష్మీనారాయణులుగా ఎలా అయ్యారు ? తర్వాత వీరు ఎక్కడికి వెళ్లారు, ఎలా రాజ్య భాగ్యాన్ని పొందుకున్నారు? వెళ్లి మందిర ద్వారము వద్ద కూర్చోండి. ఎవరైనా వచ్చినట్లయితే, ఈ లక్ష్మీనారాయణులు ఎవరు? భారతదేశములో వీరి రాజ్యము ఎప్పుడుండేది? అని అడగండి. హనుమంతుడు కూడా చెప్పుల వద్ద కూర్చునే వాడు అని అంటారు కదా. దానికి కూడా రహస్యముంది కదా. జాలి కలుగుతుంది. సర్వీసు చేయుటకు యుక్తులు బాబా చాలా తెలియజేస్తారు కాని వాటిని చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే కష్టముతో అమలులోకి తెస్తారు. సర్వీసు చాలా ఉంది. అంధులకు ఊతకర్రగా అవ్వాలి. ఎవరు సర్వీసు చేయరో, వారి బుద్ధి స్వచ్ఛముగా ఉండదు కనుక ధారణ జరుగదు. లేనట్లయితే, సర్వీసు చాలా సహజము. మీరు ఈ జ్ఞానరత్నాలను దానము చేస్తున్నారు. ఎవరైనా శ్రీమంతులు వచ్చినట్లయితే, మేము మీకు ఈ బహుమానము ఇస్తాము, దీని అర్థము కూడా

మీకు తెలియజేస్తాము అని చెప్పండి. ఈ బ్యాడ్జిలంటే బాబాకు చాలా గౌరవముంది. వేరెవ్వరికీ అంత గౌరవము లేదు. ఇందులో చాలా జ్ఞానము నిండి ఉంది. కాని ఎవరి భాగ్యములోనైనా లేనట్లయితే, బాబా కూడా ఏమి చేయగలరు? బాబాను, చదువును వదలడము - ఇది అతి పెద్ద ఆత్మహత్య బాబావారిగా అయ్యి మరలా వదలి వేయడము - ఇలాంటి మహా పాపము వేరేదీ ఉండదు. అలాంటి దౌర్భాగ్యులు ఎవరూ ఉండరు. పిల్లలు శ్రీమతానుసారము నడవాలి కదా. మేము విశ్వాధికారులుగా అయ్యే వారమని మీ బుద్ధిలో ఉంది. ఇది తక్కువ మాటేమీ కాదు. స్మృతి చేసినట్లయితే ఖుషీ కూడా ఉంటుంది. స్మృతి చేయకుంటే పాపాలు భస్మము కావు. దత్తు వచ్చారు కనుక సంతోష పాదరసమట్టము పెరగాలి. కాని మాయ చాలా విఘ్నాలు కలుగజేస్తుంది. కచ్ఛాగా ఉన్నవారిని పడేస్తుంది. ఎవరు తండ్రి శ్రీమతమును తీసుకోరో వారు ఏ పదవి పొందుతారు? కొద్దిగా తీసుకుంటే అలాంటి తేలిక పదవినే పొందుతారు. చాలా బాగా మతాన్ని తీసుకుంటే, ఉన్నత పదవిని పొందుతారు. ఈ బేహద్ రాజధాని స్థాపన అవుతూ ఉంది. ఇందులో ఖర్చు మొదలైన మాట కూడా లేదు. కుమారీలు వస్తారు, నేర్చుకొని అనేకులను తమ సమానముగా తయారు చేస్తారు. ఇందులో ఫీజు మొదలైన వాటి మాటే లేదు. తండ్రి చెప్తారు - మీకు స్వర్గ సామ్రాజ్యాన్ని ఇస్తాను, నేను స్వర్గములోకి కూడా రాను. శివబాబా దాత కదా. ఆయనకు ఖర్చులు (ఫీజు) ఏమి ఇస్తారు. వీరు సర్వస్వాన్ని వారికి ఇచ్చేశారు, వారసునిగా చేసుకున్నారు. ప్రతిఫలముగా రాజ్యము లభిస్తున్నది కదా. ఇతడు మొట్టమొదటి ఉదాహరణ. పూర్తి విశ్వము పై స్వర్గ స్థాపన జరుగుతుంది. పైసా ఖర్చు కూడా లేదు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్. ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము :-

1. పితా స్నేహీలుగా అగుటకు చాలా చాలా సుఖదాయులుగా అవ్వాలి. మీ మాట-మంతి చాలా మధురముగా, రాయల్‌గా ఉండాలి. సేవాధారులుగా కావాలి, నిరహంకారులై, సేవ చేయాలి.
2. చదువును, తండ్రిని వదిలి ఎప్పుడూ ఆత్మహత్య చేసుకొని మహాపాపులుగా కాకూడదు. ముఖ్యమైనది ఆత్మిక సేవ. ఈ సర్వీసులో ఎప్పుడూ అలసిపోరాదు. జ్ఞానరత్నాలను దానము చేయాలి. దురదృష్టవంతులుగా కారాదు.

వరదానము :- “'నిమిత్తముగా ఉన్నాను' అను స్మృతి ద్వారా మాయ గేటును మూసివేయు డబల్‌లైట్ భవ ”

ఎవరైతే స్వయాన్ని నిమిత్తముగా భావించి నడుచుకుంటారో వారికి డబల్‌లైట్ స్థితి స్వతహాగా అనుభవమవుతుంది. “చేసి చేయించేవారు(కరన్ కరావన్‌హార్) చేయిస్తున్నారు, నేను నిమిత్తము” - ఈ స్మృతి ద్వారా సఫలత లభిస్తుంది. “నేను, నాది(మైపన్)” వచ్చిందంటే మాయ గేటు తెరుచుకుంటుంది. నిమిత్తమని భావించారంటే మాయ గేటు మూసుకుంటుంది. కనుక నిమిత్తమని భావించుట ద్వారా మాయాజీతులుగానూ అవుతారు, డబల్‌లైట్‌గా కూడా అవుతారు. వాటితో పాటు సఫలత కూడా తప్పక లభిస్తుంది. ఈ స్మృతియే నంబరువన్‌గా అగుటకు ఆధారముగా అవుతుంది.

స్లోగన్ :- “ త్రికాలదర్శులై ఏ పని చేసినా సఫలత సహజంగా లభిస్తూ ఉంటుంది ”